

הוא ע"ד מאמר זוה"ק מלחא דרעותא חיותא חיתגלי' בשעתא דללותא דשבת צמנחה, ולהיות כי הניץ ניתן לאהרן לפי שהיה צו יראה גדולה כי בכל שצט' לוי נמלא יראה כמ"ש ואחנס לי מורה וציוחר צ"ג ומה גם כי שמו מורה על יראה כי אהרן צגימי רנ"ו נגד רנ"ו כנפים שיש לחיות הקדושים וגדפין מרמזין על יראה, ונגד היראה הגדולה ניתן לו הניץ להחיות ולענג את נפשו כי הניץ מורה על אהבה שהש"י אהב את ישראל, ובעת שהש"י מגלה גודל אהבתו אז כל היראות מסתלקין ונלמח גודל תקופות לישראל, ולכן קודם שנאמר עשיית המעיל לא הי' יכול להאמר עשיית הניץ כי מגודל תקופות יכול ח"ו לזמח קלות ראש, אך אחר שנאמר עשיית המעיל שמורה על יראה יוכל להאמר עשיית הניץ, וכמאמר זוה"ק בשעתא דמנחה שהוא אחר גודל היראה מתגליא מלחא דרעותא היינו גודל תקופות.

ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתונת חשבץ מלנפת ואצנט ועשו בגדי קודש כ"י, הנה נגד השמונה צגדים תקנו אהבה"ג בצרכת ק"ש שמונה דברים להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים, להבין הוא נגד האצנט כי אצנט מכפר על הרהור הלז וגם לבישתי הי' על הלז ומדחו הי' ג"כ ל"צ חמות, ולהשכיל הוא נגד החושן כי האדם צריך להתבונן לדעת הש"י כי אללו לא ימלא שום כעס על נפשות ישראל כי רגע באפו חיים צרונן, לשמוע הוא נגד המעיל היינו שהאדם ישמע ויעה אמן, לימודי ושורשי כמו שדרש צגמי על פסוק איפה היית ציסדי ארץ איפה שלך איך הי' באדם הראשון, וע"י שהאדם יבא על יסודו מזה יבין מה תיקין כבר בעולם ומה צריך עוד לתקן, וע"ז רומז המעיל כדאיתא בצוה"ק המעיל היא צרף דגילגולא, ללמד הוא נגד המלנפת כי מלנפת מכפר על גסי הרוח, היינו לקבל אמת ממי שאמר, וללמד הוא נגד הניץ כי

בהניץ נאמר והי' על מלחא לרצון היינו שיהיה לאדם עין טובה ללמד את חבירו, לשמור נגד הכחונת כי כחונת מכפר על שפיכת דמים והוא שישמור האדם א"ע שלא יבא מחמתו שום היזק לחבירו ולא יוכל חבירו לחשדו וע"י שיחשדנו צחנס יעגש וע"ז גם הוא יעגש מחמת שחבירו יעגש ע"י, ולעשות נגד האפוד כי אפוד רומז על סמך ועיקר סמיכה הוא צמנחה המלוא שיכונ האדם לעמוד בחפלה ולהשען עליו כמ"ש השם עצים רכובו ועצים מורים על מלוא מעשיות, ולקיים הוא נגד מכנסיים כי הוא לכסות צמר ערוה, וערוה נקרא מקום שע"י יוכל האדם להפסיד כמ"ש ערות הארץ היינו שע"י יוכל הארץ להכש, ובכל מקום שצרא הקצ"ה שיכול האדם להצנות ממנו צנין עדי עד שם צרא מקום ההפסד שיכול להפסיד הכל וע"י שישמור א"ע צוה ילמח לי ממקום הזה צנין עדי עד.

ומלאת צו מלואת ארץ ארבעה עורים עור אידם כ"י, אודם הוא נגד שצט ראובן כי אדום הוא גוון שמחה וראובן נקרא ע"ש ראוי כי בכל ענינו ודצריי רואה תמיד נכחו את ה' והש"י מאיר עיניו ומה צו גודל השמחה לאדם כמ"ש מאיר עינים ישמח לב, פעדה הוא נגד שצט שמעון כי בשצט שמעון נמלא עמקות גדול צד"ת, אך צערם שיוציאו אחיו לפועל יערכו לצוררים וכן **הצ"ה** יען כי הי' משצט שמעון כידוע הי' צו ד"ת עמוקים כמו צמרע"ה, וע"ז רומז פעדה כי הוא אוחיות פה וע"ת ודלת המה אוחיות הקודמים לשם יו"ד ה"א וזה מורה לעמקית החבמה שנמלא בזה השצט שלא יוכלו להוציא ולהציא השם לפה, וצרקת היא לשצט לוי כי צרקת מרמז על יראה מלשון צרק שמגלה אורו פחאוס וצוה השצט נמלא יראה מצוררת כמ"ש אללם ואחנס לי מורה כ"י, והעור השני נופך כ"י נופך הוא נגד שצט יהודה כי בארץ הנופך רופפים כל הגוינים ונכללים